

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSR Joanna Kucal
Protokolant	st.sekr.sądowy Stanisława Bosek

po rozpoznaniu w dniach 14 listopada 2017r., 11 stycznia 2018r., 6 marca 2018r. 10 kwietnia 2018r., 8 maja 2018r., 6 lipca 2018r., sprawy

I. O. (...)

s. S. i I.

ur. (...) w J.

oskarżonego to, że:

I. w dniu 1 lipca 2013 roku w R. w lokalu (...) Bar (...) przy ul. (...) urządził wbrew przepisom art. 6 ust. 1, ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 201 z 2009 roku), gry na elektronicznym urządzeniu do gier typu wideo o nazwie „ (...) bez numeru

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks

II. w dniu 18 lipca 2013 roku w lokalu o nazwie (...) mieszczącego się w R. przy ulicy (...), urządził w celach komercyjnych gry o charakterze losowym na urządzeniu elektronicznym do gier o nazwie (...) bez numeru, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

1. uznaje oskarżonego I. O. (...) za winnego tego, że:

- w dniu 1 lipca 2013r. w R. w lokalu (...) Bar (...) ul. (...) urządził gry na automacie o nazwie G. (...) bez numeru wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks

- w dniu 18 lipca 2013r. w R. w lokalu (...) ul. (...) urządził gry na automacie o nazwie (...) bez numeru wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks

i za to na mocy art. 107 § 1 kks, w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 oraz § 4 kks i art. 38 § 1 pkt 3 kks wymierza mu jedną karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 41a § 1 k.k.s. i art. 41a § 2 k.k.s. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

3. na mocy art. 31 § 5 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa następujących dowodów rzeczowych:

- automatu do gier o nazwie G. (...) bez numeru przechowywanego w magazynie depozytowym (...)Skarbowego w K.

- polskich pieniędzy obiegowych w łącznej kwocie 1.220 zł

- umowy najmu znajdującej się w aktach sprawy na k. 16

- czterech sztuk kluczy do automatu do gier G. (...)

- automatu do gier o nazwie (...) bez numeru wraz z pilotem przechowywanego w magazynie depozytowym (...)Skarbowego w K.

- polskich pieniędzy obiegowych w kwocie 645 zł zatrzymanych za protokołem oględzin oraz pokwitowaniem nr PL/MF/ (...)

- umowy najmu znajdującej się w aktach sprawy IX K 961/14 na k. 35

3. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 1.625 zł (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia pięć złotych) oraz opłata w wysokości 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Sędzia

Sygn. akt III K 493/17

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2013r. w lokalu (...) Bar (...) znajdującym się w R. przy ul. (...), funkcjonariusze Urzędu Celnego w R., a to J. D., Z. B. i A. G. przeprowadzili kontrolę w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o grach hazardowych. W lokalu w pomieszczeniu służącym za palarnię stwierdzono jedno urządzenie do gier o nazwie G. (...) bez numeru, włączone, na którym prowadził grę klient lokalu D. K.. Właścicielem urządzenia był IR-G. z siedzibą w R. reprezentowany przez I. O.. Podczas kontroli obecni byli Z. T., prowadzący działalność gospodarczą w kontrolowanym lokalu oraz jego żona L. T.. Kontrolującym nie okazano koncesji na prowadzenie kasyna gry czy zezwolenia na urządzenie gier na automacie eksploatowanym w lokalu.

Podczas kontroli funkcjonariusz celny J. D. przeprowadził eksperyment procesowy w formie gry kontrolnej. Czynność ta została zarejestrowana. Na urządzeniu była prowadzona gra przez klienta lokalu D. K.. Na ekranie monitora widoczne były różne symbole oraz w dolnej części ekranu liczniki. Za pomocą klawisza o nazwie START uruchamiał się obrót symboli. Symbole zatrzymywały się w sposób losowy wybrany przez urządzenie. Po zakończeniu gry przez klienta stan licznika (...) wskazywał: punkty 8272, czas gry: 06:49:09. Do urządzenia poprzez akceptor banknotów włożono banknot 10 zł. Na dodatkowym liczniku (...) wyświetlało się: punkty 8272, czas gry: 06:49:29. Uzyskano na liczniku (...) 100 punktów. Klawiszem STOP wybrano jedną z wielu gier o nazwie E. (...). Na ekranie monitora widoczne były zakryte karty oraz w dolnej części ekranu liczniki opisane jako (...) i (...) oraz BET. Za pomocą klawisza ustawiono stawkę za grę w wysokości 5 punktów. Po naciśnięciu przycisku START nie uzyskano żadnej wygranej. W trakcie gry kilkukrotnie uzyskano dodatkowe punkty za konfiguracje kart ustawionych losowo przez urządzenie. Dodatkowe punkty gromadzone były na liczniku (...) po wciśnięciu klawisza (...). W trakcie gry próbowano również

poprzez wciśnięcie różnych klawiszy dokonać wypłaty z urządzenia, jednak próba okazała się bezskuteczna. Zmieniono również podczas gry stawkę za jedną grę na 1 punkt. Po wielokrotnym użyciu przycisku START stan licznika (...) wyniósł zero, wówczas gra stała się nieaktywna. Na dodatkowym liczniku wyświetlało się: punkty 8306, czas gry 06:45:15. Kontynuowanie gry było niemożliwe.

Po zakończeniu gry stwierdzono, że urządzenie udostępnia grę o charakterze losowym, co było niezgodne z ustawą o grach hazardowych. Na urządzenie nałożono plombę Urzędu Celnego w R. o numerach (...), (...), (...), (...). Z. T. zwrócił kontrolującą kwotę 10 zł wykorzystaną na potrzeby eksperymentu.

Po nałożeniu plomb urządzenie G. R., które dobrowolnie wydano, zostało zajęte za pokwitowaniem nr PL/MF/ (...). Ponadto zatrzymano również dobrowolnie wydaną umowę najmu z dnia 1 lipca 2013r. pomiędzy Z. T. a firmą (...) reprezentowaną przez I. O..

Automat do gry G. R. bez numeru został poddany badaniu przez biegłego z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii maszyn i mechanizmów oraz techniki komputerowej również ekspertyzie biegłego z zakresu informatyki i telekomunikacji. W trakcie badania stwierdzono, że badany automat to tzw. automat do gier, bez możliwości bezpośredniej wypłaty wygranej pieniężnej, nie oferuje również i nie wydaje bezpośrednich wygranych rzeczowych. Grę na automacie umożliwia dokonanie wpłaty przez wrzutnik monet. Wpłacona kwota jest przeliczana na punkty według przelicznika 1 zł = 10 punktów. Celem gier jest zdobywanie punktów wyświetlanych na liczniku (...). Gra polega na wpłacie przeliczonej na punkty (...), wyborze jednej z 6 oferowanych gier, ustawieniu możliwej stawki w wybranej grze, naciśnięciu przycisku START, które uruchamia jedną grę wideo pobierając stawkę z licznika (...). Po uruchomieniu gry, po około 0,5 sekundy następuje samoczynne zatrzymanie bębnow od kolejno lewej strony (odkrywanie kart), trwające około 0,5 sekundy. Grający na wynik pojedynczej gry nie ma żadnego wpływu, wynik każdej gry jest zależny od programu gry i dla grającego jest nieprzewidywalny. Wygrane w grach wynikają z tabel wygranych. Koniec gry na automacie ma miejsce wtedy jeżeli grający przegra wszystkie wykupione i wygrane punkty, zostanie użyty klucz serwisowy (...), zostanie użyty pilot radiowy układu dublującego działanie klucza. Wtedy następuje skasowanie stanu licznika (...), także wypłata poza automatem, również dodanie kasowanego stanu licznika (...) na liczniki wewnętrzne automatu. Jest możliwe prowadzenie kolejnych gier za wygrane uzyskane w grach poprzednich. Gry zawierają element losowości, są realizowane na podstawie algorytmu gier, programu komputerowego zapisanego w pamięci jednostki logicznej automatu. Program gier jest programem wykorzystującym do działania elementy losowości. Dla grającego każda gra jest grą o charakterze losowym, ponieważ grający – po uruchomieniu gry – nie jest w stanie w żaden sposób wpłynąć na wynik gry czy przewidzieć jaki będzie końcowy układ symboli uzyskany na zatrzymanych bębnach (odkrytych kartach).

Oskarżony nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry.

(zeznania świadków: L. T. k. 7-8, k. 47, k. 347, Z. T. k. 10v-11, A. G. k. 25, k. 347, Z. B. k. 28, k. 347v-348, J. D. k. 31, k. k. 348, D. K. k. 45, k. 355, protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych k. 4, protokół z oględzin przeprowadzonych w lokalu k. 5-6, protokół zatrzymania przedmiotów k. 13, pełnomocnictwo k. 14, umowa najmu k. 16, protokół kontroli k. 34-35, protokół oględzin k. 65, opinia biegłego k. 74-80)

W dniu 18 lipca 2013r. w lokalu Pilot znajdującym się w R. przy ul. (...) prowadzonym przez Z. H., funkcjonariusze celni Urzędu Celnego w R., a to M. D., Z. B. i P. G. przeprowadzili kontrolę w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o grach hazardowych. W trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych ustalono, że w lokalu znajdowało się urządzenie do gier M. bez numeru, włączone i gotowe do gry. Właścicielem urządzenia był IR-G. z siedzibą w R. reprezentowany przez I. O.. Podczas kontroli obecni byli P. Z., barmanka lokalu oraz A. K., córka właściciela lokalu. Kontrolującym nie okazano koncesji na prowadzenie kasyna gry czy zezwolenia na urządzenie gier na automacie eksploatowanym w lokalu.

W trakcie kontroli funkcjonariusz celny M. D. przeprowadził eksperyment procesowy w formie gry kontrolnej. Czynność ta została zarejestrowana. Urządzenie zakredytowano banknotem o nominale 10 zł. Na liczniku (...) uzyskano 100 pkt. kredytowych. Licznik czasu wskazał wartość 9 minut 59 sekund. Z kilku dostępnych gier dla celów

eksperymentu wybrano grę A. (...) przedstawiającą 5 odwróconych kart. Możliwe było za pomocą przycisku STAWKA ustawienie stawki od 5 do 100 za jedno rozdanie. Grę rozpoczęto przy stawce 10 za jedno rozdanie i przy stanie licznika (...) 100 pkt. Każdorazowe naciśnięcie przycisku START powodowało odwrócenie się kart i odjęcie 10 pkt. z licznika (...). W ten sposób punkty zgrano do zera. Gra stała się nieaktywna pomimo, że na liczniku czasu pozostało jeszcze około 7 minut gry. W trakcie eksperymentu nie uzyskano żadnej wygranej.

Po zakończeniu gry stwierdzono, że urządzenie udostępnia grę o charakterze losowym, co było niezgodne z ustawą o grach hazardowych. Na urządzenie nałożono plomby Urzędu Celnego w R. nr (...), (...). Po nałożeniu plomb urządzenie (...) G. wraz z pilotem dobrowolnie wydano i zostało zajęte za pokwitowaniem nr PL/MF/ (...).

Automat do gry M. bez numeru został poddany badaniu przez biegłego z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii maszyn i mechanizmów oraz techniki komputerowej również ekspertyzie biegłego z zakresu informatyki i telekomunikacji. W trakcie badania stwierdzono, że przedmiotowy automat to tzw. automat do gier, który został zmodyfikowany przez dodanie do układów automatu specjalnego układu procesowego, który uniemożliwia pracę automatu bez wpłaty (nie jest możliwa praca bez wykupienia czasu pracy automatu). Po wpłacie, co wymaga uaktywnienia akceptora pilotem radiowym do odblokowywania akceptora (po wykupieniu czasu pracy automatu CZAS GRY) układ cyklicznie uruchamia (uaktywnia) działanie przycisku START sygnalizując to cyklicznym podświetlaniem przycisku. Automat zlicza na liczniku PUNKTY naciśnięcia podświetlonego przycisku START. Po zakończeniu gier (po wyczerpaniu czasu gier lub po użyciu klucza serwisowego wypłat bądź pilota radiowego dublującego działanie klucza) umożliwia skasowanie stanów liczników PUNKTY, CZAS GRY oraz (...), jak również uruchamia przelanie (dodanie) stanu licznika (...) na liczniki automatu. Grę na automacie umożliwia dokonanie wpłaty przez jeden z akceptorów. Wpłacona kwota jest przeliczana na czas udostępnionej pracy według przelicznika 1 zł = 1 minuta oraz na punkty (...) według przelicznika 1 zł = 10 punktów. O możliwości gry na automacie decyduje tylko wykupiony czas pracy automatu CZAS GRY, a nie stan licznika (...). Jeśli na liczniku (...) wyczerpią się punkty możliwa jest dalsza gra polegająca tylko na gromadzeniu punktów zręcznościowych na liczniku PUNKTY. Algorytm gry na automacie do realizacji jednej gry wymaga naciśnięcia przycisku START w okresie, w którym przycisk jest podświetlony i aktywny. Przycisk zapala się cyklicznie co ok. 1 sekundę w układzie 0,5 sekundy – przycisk podświetlony, 0,5 sekundy – przycisk niepodświetlony.

Gra na automacie może być rozumiana dwojako.

W rozumieniu pierwszym celem gry jest zdobywanie punktów zręcznościowych wyświetlanych na liczniku PUNKTY. Gra polega na naciskaniu przycisku START w okresie, w którym przycisk jest podświetlony. Przycisk uaktywnia się cyklicznie. Każde naciśnięcie podświetlonego przycisku START dodaje jeden punkt na liczniku PUNKTY. Naciśnięcie przycisku START w stanie niepodświetlonym nie zmienia stanu licznika PUNKTY.

W rozumieniu drugim gry celem gry jest zdobywanie punktów wyświetlanych na liczniku (...) (w grach wideo). Gra polega na wpłacie przeliczonej na punkty (...), wyborze jednej z 5 oferowanych gier wideo, ustawieniu stawki w wybranej grze, naciskaniu przycisku START w okresie, w którym przycisk jest podświetlony. Każde naciśnięcie podświetlonego przycisku START uruchamia jedną grę wideo (pobiera stawkę z licznika (...)) oraz jednocześnie dodaje jeden punkt zręcznościowy na liczniku PUNKTY, realizując równoległe jedną wygraną grę zręcznościową. Naciśnięcie przycisku START w stanie niepodświetlonym nie uruchamia gry wideo i nie zmienia stanu licznika PUNKTY. W zależności od układu symboli uzyskanych w grze wideo stan licznika (...) może się zwiększyć (jeśli uzyskane symbole w zrealizowanej pojedynczej grze wideo stanowią układ wygrywający). W ramach gier w rozumieniu drugim automat oferuje 5 gier wideo, które są typowymi emulacjami komputerowymi gier hazardowych o charakterze losowym, gier typu slot – 3 lub 5-cio bębnowych lub pokera.

Koniec gier na automacie następuje jeśli wyczerpie się wykupiony czas pracy CZAS GRY lub zostanie użyty klucz serwisowy do układu wymuszającego koniec gry (lub pilot). Wówczas następuje skasowanie stanu licznika CZAS GRY, (...) i skasowanie stanu licznika PUNKTY, wyświetlenie komunikatu (...) oraz dodanie kasowanego stanu licznika (...) na liczniki wewnętrzne automatu.

Automat nie ma możliwości bezpośredniej wygranej pieniężnej. Automat nie oferuje i nie wydaje bezpośrednich wygranych rzeczowych. W przypadku gier za punkty (...) jest możliwe prowadzenie kolejnych gier za wygrane uzyskane w grach poprzednich (w ramach dostępnego czasu pracy automatu).

Gry polegające na gromadzeniu punktów zręcznościowych na liczniku PUNKTY są grami zręcznościowymi. Nie zawierają żadnych elementów losowości. Wynik gry zależy w minimalnym stopniu od predyspozycji manualnych grającego.

Gry prowadzone za punkty (...) zawierają element losowości. Są realizowane na podstawie algorytmu gry, programu komputerowego zapisanego w pamięci jednostki logicznej automatu. Program gier jest programem wykorzystującym do działania elementy losowości. Z punktu widzenia grającego każda gra prowadzona za punkty (...) jest grą o charakterze losowym, ponieważ grający, po zręcznościowym uruchomieniu gry nie jest w stanie w żaden sposób wpłynąć na wynik gry czy przewidzieć jaki będzie końcowy układ symboli uzyskany na zatrzymanych bębnach (odkrytych kartach). W grach za punkty (...) jest możliwe prowadzenie kolejnych gier za wygrane uzyskane w grach poprzednich. Automat umożliwia przeprowadzenie rozliczeń finansowych (gracz - osoba nadzorująca pracę automatu - właściciel automatu) gier prowadzonych za wykupione i wygrane punkty (...) w oparciu o stany rejestrów.

Oskarżony nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gry.

(zeznania świadków: Z. B. k. 18-19, k. 354v-355, M. D. k. 21 akt IX K 961/14, k. 349, P. G. k. 24 akt IX K 961/14, k. 349v-350, Z. H. k. 41-42, k. 355, częściowo P. Z. k. 7, k. 348v, dokumenty ze sprawy IX K 961/14: protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych k. 2-3, 28, protokół z oględzin k. 4-5, protokół zatrzymania przedmiotów k. 11-12, umowa najmu k. 35, protokół kontroli k. 36-37, protokół oględzin k. 67-68, opinia biegłego k. 72-78)

Oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. (karta karna k. 360-362, odpis wyroku ze sprawy III K 514/17 k. 380, odpis uzasadnienia k. 381-385, odpis wyroku Sądu Okręgowego k. 386)

Oskarżony na rozprawie głównej w dniu 14 listopada 2017r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania za wyjątkiem pytań obrońcy (k. 261v). Na pytanie obrońcy wyjaśnił, że zawarł umowę najmu powierzchni, o których mowa w zarzutach. Zainstalował tam gry zręcznościowe, urządzenia te nie służyły do urządzania gier hazardowych. Korzystał z porad prawnych u pani mecenas J. M. i M. O.. Z uzyskanych informacji wynikało, że może prowadzić działalność. W tamtym czasie toczyły się przeciwko niemu postępowania o urządzanie gier hazardowych i sądy umarzały postępowania, zapadło wobec niego wiele wyroków uniewinniających.

Na rozprawie głównej w dniu 11 stycznia 2018r. na pytanie obrońcy wyjaśnił (k. 346v), że nie posiada wykształcenia technicznego, które pozwoliłoby mu na rozpoznanie charakteru urządzenia. Nie brał udziału w szkoleniach z udziałem przedstawicieli Urzędów Celnych i biegłych celem umożliwienia rozpoznania charakteru urządzenia, w tym jak przeprowadzić eksperyment na takim urządzeniu. Wskazał, że był zapoznany z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i skargą spółki (...) w związku z brakiem notyfikacji ustawy. Mecenas O. zapoznawał go z opiniami profesorów prawa, które wskazywały na brak możliwości stosowania ustawy o grach hazardowych z uwagi na brak notyfikacji. Były to m.in. opinie profesor G. G., (...). W związku z tą opinią prawną w dacie stawianych mu zarzutów miał świadomość legalności prowadzonej działalności. Opinia mecenas O. została potwierdzona licznymi orzeczeniami.

Analizując wyjaśnienia oskarżonego stwierdzić należy, że stanowią one przyjętą linię obrony i zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwa skarbowe.

Funkcjonariusze celnicy J. D. i M. D. w logiczny i spójny sposób opisali przebieg przeprowadzonych przez nich osobiście gier kontrolnych na przedmiotowych urządzeniach. Podali, że w wyniku przeprowadzonych gier kontrolnych ustalili, że urządzenia te oferują gry o charakterze losowym – wynik pojedynczej gry zależy od przypadku. Grający nie

ma żadnego wpływu na końcowy wynik gry. W związku z tym ustalono, że użytkowanie przedmiotowych urządzeń narusza przepisy ustawy o grach hazardowych, zatem urządzenia zajęto.

Sąd nie dopatrywał się żadnych przesłanek, by kwestionować zeznania w/w świadków, którzy wykonywali swoje obowiązki służbowe jako funkcjonariusze celni. Ich zeznania znajdują potwierdzenie w opiniach biegłego sądowego A. C.. Wnioski w nich zawarte Sąd podzielił w całości uznając je za jasne, spójne, wewnętrznie niesprzeczne, znajdujące potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Biegły wyczerpująco opisał czynności wykonywane w trakcie ekspertyzy oraz poszczególne etapy badania urządzeń. Opinie biegłego zdaniem Sądu odpowiadają wymaganiom stawianym tego typu dowodom. Zarzuty obrońcy zdaniem Sądu w tym zakresie należy potraktować jedynie w kategoriach gołosłownej polemiki mającej na celu zdeprecjonowanie twierdzeń biegłego i poddanie w wątpliwość jego predyspozycji zawodowych i bezstronności, przedstawiając go jako biegłego „dyspozycyjnego” dla organów ścigania.

W świetle powyższych ustaleń trudno zatem bezkrytycznie przyjąć twierdzenie oskarżonego jakoby wstawiając przedmiotowe automaty do lokali czynił to ze świadomością, że oferują one gry zręcznościowe. Przesłuchiwany w charakterze świadka adwokat M. O. potwierdził, że udzielał oskarżonemu porad prawnych gdyż interesowała go ustawa o grach hazardowych. Jeden z pierwszych problemów dotyczył braku notyfikacji ustawy. Podał, że zapewnił oskarżonego, że w związku z brakiem notyfikacji art. 4 i art. 6 ustawy może dalej prowadzić działalność gospodarczą związaną z automatami. Przyznał, że poinformował oskarżonego, że Sąd jest niezależny i zdarzyć się mogą wyroki skazujące. Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania M. O. aczkolwiek okoliczność ta nie powoduje, że oskarżonemu nie można przypisać popełnienia zarzucanych mu w niniejszym postępowaniu przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 k.k.s. Zdaniem Sądu konsultowanie działalności z adwokatem było jednym z elementów budowanej skrupulatnie linii obrony na wypadek gdyby nielegalna działalność oskarżonego została ujawniona.

Sąd podzielił zeznania pozostałych funkcjonariuszy biorących udział w czynnościach kontrolnych funkcjonariuszy celnych, a to A. G., Z. B., P. G., którzy spójnie i logicznie nakreślili przebieg podejmowanych czynności.

Sąd dał wiarę zeznaniom L. T., Z. T. – prowadzących lokal (...) Bar (...), D. K. – klienta tego lokalu, Z. H. – prowadzącego lokal Pilot uznając, że były obiektywne.

Odnosnie zeznań P. Z., pracownicy lokalu Pilot wskazać należy, że świadek ta przesłuchiwana w toku dochodzenia twierdziła, że jedyną czynnością jaką wykonywała przy automacie było załączanie i wyłączanie go za pomocą pilota. Na rozprawie głównej w dniu 11 stycznia 2018r. podała tymczasem, że w lokalu stała maszyna, której nigdy nie włączała. Nie potrafiła w sposób logiczny wytłumaczyć tej oczywistej rozbieżności, w związku z czym Sąd częściowo dał jej wiarę uznając, że zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego były szczere i spontaniczne, z nikim nie konsultowane i zgadniane.

Sąd nie czynił ustaleń faktycznych w oparciu o zeznania A. K., gdyż nie miała ona żadnej istotnej wiedzy w tym zakresie.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, które zostały sporządzone w zakresie kompetencji osób uprawnionych do ich wystawiania, także umów najmu, których treści żadna ze stron nie kwestionowała.

Zdaniem Sądu, zachowanie oskarżonego wyczerpało ustawowe znamiona przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 k.k.s.

W 1 lipca 2013r. w R. w lokalu (...) Bar (...) ul. (...) lasem 81 urządził gry na automacie o nazwie G. (...) bez numeru wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych.

W dniu 18 lipca 2013r. w R. w lokalu Pilot ul. (...), urządził gry na automacie o nazwie M. bez numeru, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

Przepis art. 107 § 1 k.k.s. stanowi, że kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędu lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Przepis odsyła do przepisów ustawy o

grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009r. (dalej u.g.h.) Przepisy tej ustawy definiują pojęcie gier hazardowych, dopuszczalność organizowania i prowadzenia działalności w tym zakresie oraz wymagania, jakie muszą być spełnione, by działalność taka mogła być prowadzona. Zatem przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. może polegać między innymi na naruszeniu art. 6 ust. 1 u.g.h., tj. na urządzaniu gier na automatach bez posiadanej koncesji na prowadzenie kasyna.

Oskarżony nie posiadał koncesji, a prowadzona przez niego działalność stała w sprzeczności z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. u.g.h., zgodnie z którym działalność m.in. w zakresie gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Oskarżony, wstawiając do wybranych lokali niezarejestrowane automaty, celowo i świadomie eksploatował je, co oznacza, że prowadząc działalność gospodarczą, bezpośrednio urządzał gry na automatach nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna gry.

Dokonując oceny prawnej zachowania oskarżonego Sąd rozważył stanowisko prezentowane przez oskarżonego i jego obrońcę, że prowadził on działalność w przekonaniu o legalnym jej charakterze, bez zamiaru postępowania wbrew przepisom u.g.h., w tym art. 14 ust i art. 6, skoro przepisy te, jako „techniczne” nie mogły być wobec niego stosowane z racji nienotyfikowania Komisji Europejskiej. Jak wynikało ze stanowiska obrony, oskarżony na tej podstawie wyprowadził wnioski o legalność prowadzonej działalności w zakresie gier na automatach, skoro nienotyfikowane przepisy nie mogły mu zabraniać urządzania gier na automatach poza kasynem gry bez uzyskania koncesji na prowadzenie kasyna gry. Koniecznym zatem było rozważenie możliwości pozostawiania oskarżonego w usprawiedliwionej nieświadomości karalności zarzucanego mu czynu.

Błąd w postaci nieświadomości tego, że działa się „wbrew przepisom” może oznaczać dwie sytuacje:

- 1) sprawca nie zna dopełniającego blankietową dyspozycję karną przepisu prawa finansowego, a co za tym idzie, nie wie także, że jego naruszenie jest zabronione przez prawo karne skarbowe albo
- 2) sprawca znając przepis prawa finansowego (czyli wiedząc, że jego zachowanie jest w świetle tego przepisu bezprawne), nie wie tylko tego, że naruszenie tego przepisu jest także karalne przez prawo karne skarbowe.

W sytuacji drugiej mowa jest o nieświadomości karalności, o której mowa w art. 10 § 4 k.k.s., natomiast sytuacja pierwsza dotyczy błędu co do ustawowego znamienia, o którym mowa w art. 10 §1 k.k.s.

Należy podzielić pogląd, według którego w przypadku prawa karnego skarbowego blankietowo odsyłającego do prawa finansowego błąd ma postać podwójną, ale nie w tym sensie, jak w przepisach dotyczących przestępstw nieumyślnych, gdzie błąd co do faktu pociąga za sobą błąd co do prawa, lecz odwrotnie - tu błąd co do faktu jest następstwem błędu co do prawa (do którego przepis karny odsyła). Nieświadomość finansowego przepisu dopełniającego jest pierwotnie nieświadomością jego treści, nie zaś oceny zawartej dopiero w przepisie karnym, która to nieświadomość oceny pojawia się wtórnie, jako błąd następczy. Tak więc np. jeżeli sprawca nie zna określonej ustawy podatkowej i przez to nie jest świadom obowiązku oznaczania określonych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy (art. 63 § 1 kks), to sytuację taką należy rozpatrywać jako błąd co do faktu, o którym mowa w art. 10 § 1 kks. Natomiast rozwiązanie przyjęte w art. 10 § 4 kks oznacza postawienie przed sprawcą wprawdzie mniejszych wymagań, niż w Kodeksie karnym, jednakże dość trudno sobie wyobrazić w praktyce usprawiedliwioną nieświadomość karalności czynu.

Z taką też sytuacją sąd miał do czynienia w realiach przedmiotowej sprawy i dlatego uznał, że o błędzie co do karalności czynu nie może być mowy. Oskarżony wszak znał ustawę o grach hazardowych, znał ustanowione w niej ograniczenia, a zatem musiał być świadom, że przynajmniej w zamiarze ewentualnym, postępuje wbrew obowiązującym przepisom tej ustawy. Fakt, że oskarżony do tych przepisów się nie stosował, bo uważał, iż nie musi, nie może jednak oznaczać, że nie był świadom treści przepisów ustawy i faktu ich obowiązywania. Oskarżony jedynie uznawał, że z powodów podanych w swoich wyjaśnieniach nie musi przestrzegać owych ustawowych ograniczeń i był przy tym przekonany, iż nic mu za to nie grozi.

Takie stanowisko oskarżonego, zdaniem sądu, właśnie z powodów wyżej przytoczonych, nie może być rozpatrywane w kategorii błędu co do okoliczności stanowiącej jego znamię, którym jest urządzanie gier na automacie właśnie „wbrew

przepisom ustawy”, który wykluczałby możliwość umyślnego popełnienia czynu zabronionego z art. 107 § 1 kks (art. 10 § 1 kks).

Hipotetycznie, natomiast stanowisko prezentowane przez oskarżonego mogłoby świadczyć o nieświadomości karalności przypisanego mu czynu (art. 10 § 4 kks), na co również powoływał się on sam oraz jego obrona. Sąd poglądu tego jednak również nie podzielił uznając, że wysoce wątpliwym jest, aby w okresie od 3 lipca 2013r. do 18 lipca 2013r. oskarżony mógł być rzeczywiście przekonany o tym, że prowadzona przez niego działalność, ewidentnie sprzeczna z art. 6 ustawy o grach hazardowych, nie podlega karze, właśnie z powodu niemożności stosowania wobec niego tego przepisu jako nienotyfikowanego Komisji Europejskiej przepisu technicznego. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, oskarżony jako osoba zainteresowana działalnością „branży hazardowej” powziął korzystne z jego punktu widzenia informacje odnośnie treści orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości wydanego w połączonych sprawach 0213/11, C-214/11, C-217/11, w związku z czym błyskawicznie uzupełnił powszechnie stosowane we wcześniejszym okresie argumenty przez przedstawicieli „branży hazardowej”, że posiadane przez niego automaty do gier służyły do legalnego urządzania gier zręcznościowych i zaczęły powoływać dodatkowe, wywiedzione z treści wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 lipca 2012r., iż nienotyfikowane Komisji Europejskiej przepisy ustawy o grach hazardowych nie mogą być stosowane jako sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Zaznaczyć należy, że oskarżony jako osoba zainteresowana działalnością „branży hazardowej” powinien był także wiedzieć o innych orzeczeniach, które w tamtym czasie odnosiły się do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Otóż Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 sierpnia 2012r. (I SA/Wr 678/12), po dokonaniu analizy wyroków Trybunału Sprawiedliwości konkluduje, że Trybunał uznał za dopuszczalne ograniczenie przez prawodawstwo krajowe prawa do prowadzenia gier hazardowych wyłącznie do kasyn w specjalnych rejonach wyznaczonych przez prawo. Wyłącznie rzeczą władz krajowych jest określenie celów, które zamierzają chronić i określenie środków, które uznają za najbardziej właściwe, aby te cele osiągnąć. Dla niniejszej sprawy istotne jest także, że w orzecznictwie wspólnotowym zapoczątkowany został nurt dopuszczalności ograniczeń zasady swobodnego rynku wewnętrznego w sprawach dotyczących gier losowych i hazardowych, korespondujący z § 5 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zmianami).

Jak wynikało z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 3 stycznia 2013r. ((...) SA/Gl (...)) uznanie danego przepisu za techniczny nie przesądza jeszcze o obowiązku jego notyfikacji, czemu dała wyraz sama Komisja Europejska w piśmie z dnia 5 września 2011r. skierowanym do Prezesa i Członków Trybunału Sprawiedliwości - uwagi pisemne w połączonych sprawach C-213/11, C-214/11 i C-217/11. gdyż dyrektywa 98/34/WE przewiduje zwolnienie z tego obowiązku w art. 10 i art. 9 ust. 7. W tej kwestii Komisja odesłała do ustaleń sądu krajowego składającego pytanie prejudycjalne, który przyjął założenie, że wydaniu nowej ustawy o grach hazardowych nie towarzyszyła pilna potrzeba wywołana przez poważne i nieprzewidziane okoliczności, do której odwołuje się art. 9 ust. 7 dyrektywy (pkt 70 pisma). Jednocześnie w pkt. 76-78 Komisja podkreśliła, że Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzecznictwie dotyczącym gier hazardowych wielokrotnie uznał, że względy wiążące się z przeciwdziałaniem zagrożeniu uzależnienia graczy od hazardu należą do celów, które mogą być uznane za nadrzędne względny interesu ogólnego uzasadniające ograniczenia podstawowych swobód traktatowych. Podkreśliła, że sporne regulacje krajowe, które stanowią ograniczenie swobodnego przepływu towarów, nie muszą koniecznie pozostawać w sprzeczności z prawem unijnym, jeżeli mogą być uzasadnione względami interesu ogólnego lub wskazanymi w orzecznictwie Trybunału. W przypadku ograniczeń dotyczących użycia produktów służących wyłącznie organizacji gier hazardowych państwa członkowskie zachowują większą swobodę wyboru środków w celu przeciwdziałania uzależnieniu od hazardu.

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 grudnia 2012r. w sprawie (...) SA/Wa (...) podkreślił, że skoro w tezie 26 wyroku Trybunał Sprawiedliwości z dnia 19 lipca 2012r. uznał, że przeszkody (tzn. zakazy wprowadzone ustawą) są dopuszczalne pod warunkiem, że są niezbędne dla osiągnięcia celów interesu ogólnego, to nawet jeśli uzna się, że przepisy ustawy o grach hazardowych mają w odniesieniu do gier na automatach o niskich wygranych charakter techniczny i jako takie mogą stanowić przeszkody w wymianie handlowej między

państwami członkowskimi, to jednocześnie stwierdzić należy dopuszczalność takiego ograniczenia ze względu na interes publiczny.

Uwzględniając zatem zasady logiki oraz wskazania doświadczenia życiowego sąd przyjął, że w okresie objętym zarzutami postawa oskarżonego obliczona była na pozorowaniu nieświadomości nielegalności (niekaralności) jego działalności polegającej na wstawianiu do lokalów automatów do gier hazardowych i czerpaniu z tego procederu korzyści majątkowych, nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna gry.

Dodatkowo wskazać należy, że nie każda nieświadomość karalności czynu wedle art. 10 § 4 k.k.s. jest prawnie relewantna, a jedynie nieświadomość usprawiedliwiona. Tymczasem sytuacja w której oskarżony doszukiwał się niekaralności swojej działalności wyłącznie w korzystnych dla siebie orzeczeniach bagatelizując te, które były dla niego niekorzystne, nie pozwala usprawiedliwić jego ewentualnego błędnego przekonania co do miarodajności konsekwencji braku notyfikacji przepisów technicznych wynikających z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. Badając formułę usprawiedliwienia, należy przecież, odwoływać się do wzorca osobowego zachowania przeciętnego obywatela. W wypadku prawa karnego skarbowego często jednak w grę wchodzić będzie model osobowy o podwyższonym standardzie wymagań. Taka też być musi miara dla profesjonalisty w obrocie gospodarczym, który dla zarobku zamierza prowadzić działalność ze świadomością jej reglamentowania przez państwo. Im zaś wyższe oczekiwania wobec sprawcy, tym możliwość wystąpienia błędu usprawiedliwionego jest mniejsza. Dlatego, zdaniem sądu oskarżony świadomie i celowo wykorzystywał rozbieżność orzecznictwa dla przestępczej działalności, gdyż to mu się po prostu opłacało finansowo. Nawet sposób działania oskarżonego, polegający na umieszczaniu małej ilości automatów w małych lokalach gastronomicznych świadczy o jego świadomości nielegalności swoich zachowań. Jeżeli wszak oskarżony uważał, że jego działania są legalne, to należy postawić pytanie, dlaczego nie wynajął jakiegoś dużego lokalu, ze znaczną ilością automatów i nie reklamował swoich usług jako np. kasyna lub salonu gier, aby w ten sposób mieć jak najwięcej klientów. Oskarżony podejmując się prowadzenia działalności w zakresie urządzania gier na automatach winien co najmniej urzędowo zapoznać się ze wymogami jakie wprowadziła ustawa z 19 listopada 2009r., a następnie ze zmianami wynikającymi z dalszych ustaw ją nowelizujących. Podejmując się prowadzenia działalności gospodarczej winien nie tylko liczyć się z konsekwencjami natury finansowej, ale także prawnej, jako podmiot profesjonalnie działający na rynku krajowym. Jak wynika z ustaleń, oskarżony miał wiedzę na temat istniejących rozbieżności interpretacyjnych, posiadał możliwość zapoznania się z obowiązującym stanem prawnym w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej u Naczelnika Urzędu Celnego, a opieranie się tylko na materiałach źródłowych dla siebie jak najkorzystniejszych w żaden sposób nie usprawiedliwia jego ewentualnej nieświadomości. Oskarżony nie wystąpił o wydanie decyzji do Ministra Finansów bowiem doskonale się orientował, że posiadane przez niego automaty podlegają przepisom ustawy hazardowej.

W wyroku z dnia 13 października 2016r. wydanym w sprawie C-303/15 Europejski Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że przepis art. 6 ust. 1 u.g.h. nie stanowi przepisu technicznego w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998r. podlegającego obowiązkowi notyfikacji na podstawie art. 8 ust. 1 tej dyrektywy.

Pogląd ten potwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 stycznia 2017r., w której wskazał, że art. 6 ust. 1 u.g.h. nie stanowi przepisu technicznego, podczas gdy art. 14 ust. 1 u.g.h. jest takim przepisem technicznym, którego znowelizowana treść została notyfikowana Komisji. Wątpliwości co do kwestii niestosowania przepisu art. 14 ust. 1 u.g.h. mogą dotyczyć jedynie stanów faktycznych i jego brzmienia sprzed nowelizacji. Nadto Sąd Najwyższy wskazał, iż ma to znaczenie jedynie dla przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 k.k.s., w których zaszłaby konieczność przyjęcia w ramach kwalifikacji prawnej czynu naruszenia jedynie art. 14 ust. 1 u.g.h. w pierwotnym brzmieniu. Zatem przedmiotowa uchwała zakłada, że możliwym jest przypisanie odpowiedzialności karnej za czyn z art. 107 § 1 k.k.s., który polegałby na naruszeniu wyłącznie lub również art. 6 ust. 1 u.g.h., nawet jeśli został popełniony przed wejściem w życie nowelizacji ustawy o grach hazardowych. Tym samym samo naruszenie art. 6 ust. 1 u.g.h. stanowi wypełnienie normy blankietowej art. 107 § 1 k.k.s.

W sprawie niniejszej czyn z art. 107 § 1 k.k.s. zarzucany oskarżonemu I. O. polega na naruszeniu art. 6 ust 1 u.g.h. W świetle wskazanej uchwały Sądu Najwyższego czyn polegający na urządzaniu wbrew normie art. 6 ust. 1 u.g.h. gier na automatach pomimo nieposiadania koncesji na prowadzenie kasyna gry stanowił przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. nawet przed wejściem w życie w dniu 3 września 2015r. nowelizacji ustawy o grach hazardowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 3 u.g.h. urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Grami losowymi natomiast, zgodnie z definicją z art. 2 ust. 1 u.g.h. są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik w szczególności zależy od przypadku, a warunki gry określa regulamin. Ponadto grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości (art. 2 ust. 3 u.g.h.) a także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, organizowane w celach komercyjnych, w których nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy (art. 2 ust. 5 u.g.h.). Nadmienić należy, iż wygraną rzeczową w grach na automatach jest również wygrana polegająca na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze (art. 2 ust. 4 u.g.h.). W ramach wygranej rzeczowej nie mieści się natomiast satysfakcja psychologiczna grającego z udanego wyniku gry, jedynie wystąpienie po stronie grającego korzyści majątkowej wykraczającej wprost ponad to, co daje już z założenia samo uruchomienie gry na danym automacie przy pomocy przewidzianej w tym celu opłaty (wyrok NSA z 26 września 2006 r., (...) 119/06, LEX nr 272205).

W sprawie niniejszej wykazano, że urządzenia G. R. oraz (...) G. są automatami do gier w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Świadczy o tym opis każdego urządzenia zawarty w protokole oględzin oraz opinie biegłego, z których wynika, że są to elektroniczne urządzenia do gier. Również element prowadzenia gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe został stwierdzony w sposób jednoznaczny i oczywisty w trakcie przeprowadzonego postępowania. Uruchomienie gry na urządzeniach następowało po zakredytowaniu automatu pewną kwotą, za którą gracz otrzymywał punkty na liczniku. Z gry kontrolnej wynika, że warunkiem uruchomienia urządzeń jest poniesienie odpowiedniej opłaty. W zależności od kwoty uiszczonej opłaty uzyskuje się określoną ilość punktów. Nie jest możliwa gra za uzyskane punkty w grze poprzedniej, lecz jest możliwa dalsza gra za uzyskane punkty w grze poprzedniej. Ostatnim elementem jest charakter losowy gry. Przebieg opisanych gier kontrolnych dowodzi niezbicie, że w prowadzonych grach w żadnym stopniu nie jest wykorzystywana percepcja gracza, czy też jego możliwości psychomotoryczne. Z uwagi na okoliczność, że gracz nie miał żadnego wpływu na wynik końcowy gry, gdyż przebieg oraz wynik wyświetlał się samoczynnie po włączeniu przycisku (...), gry miały charakter losowy, niezależny od umiejętności i zręczności grającego. Grający nie był w stanie przewidzieć tego, co ukaże się na ekranie. O tym decydował bowiem program komputerowy w postaci algorytmu matematycznego, na którym oparte są gry, a który decyduje o ewentualnej wygranej. Brak jest jakiegokolwiek możliwości ingerencji gracza w przebieg gry, ponieważ uczestnik nie zna wspomnianego algorytmu.

Biorąc pod uwagę te ustalenia, zasadnym jest uznanie, że przedmiotowe urządzenia spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 3 u.g.h., czyli są to urządzenia elektroniczne, gry organizowane są na nich w celu osiągnięcia wygranych pieniężnych lub rzeczowych i mają charakter losowy. Podkreślenia wymaga, że pojęcie „charakter losowy” jest pojęciem szerszym od „elementu losowości”, które zostało pochłonięte przez ten losowy charakter. Nie sposób bowiem nie stwierdzić, żeby gra musiała posiadać choćby najmniejszy element losowości, by można było wskazać, że posiada losowy charakter. Zasady prawidłowego rozumowania pozwalają bowiem na wyprowadzenie konkluzji, iż bez elementu losowości niemożliwym jest aby gra posiadała losowy charakter, zatem każda gra o losowym charakterze musi posiadać element losowości, a co za tym idzie, każda gra, w której stwierdzono losowy charakter, czyni zadość przesłance elementu losowości z art. 2 ust. 3 u.g.h.

Gry na przedmiotowych automatach były zatem grami na urządzeniach elektronicznych, w których grający miał możliwość uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, zawierały również element losowości z przyczyn wyżej wskazanych, zgodnie z art. 2 ust. 3 u.g.h. Pojęcie losowy oznacza zależny od losu - kolei, wydarzeń życia, dotyczący tego

losu; oparty na losowaniu lub wybrany przypadkowo. Z kolei „przypadek” definiowany jest jako zdarzenie, zjawisko, których nie da się przewidzieć na podstawie znanych praw naukowych i doświadczenia; zdarzenie niespodziewane, zrządzenie losu, zbieg okoliczności, traf (M. Szymczak, Słownik języka polskiego, t. 2, s. 1000, Warszawa 1996). L. rozumiana jest jako niemożność przewidzenia rezultatu gry (wynik zależy od przypadku) w normalnych warunkach. L. gry determinowana jest zatem zależnością wyniku gry od przypadku, przy czym wystarczającym jest, aby przynajmniej jeden z etapów gry był zależny od przypadku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 u.g.h. działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 i 1b oraz art. 6a ust. 2. Za kasyno gry uważa się wydzielone miejsce, w którym prowadzi się gry cylindryczne, gry w karty, gry w kości lub gry na automatach, na podstawie zatwierdzonego regulaminu, przy czym minimalna łączna liczba urządzanych gier cylindrycznych i gier w karty wynosi 4, a liczba zainstalowanych automatów wynosi od 5 do 70 sztuk. W niniejszej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, by lokale w którym znajdowały się automaty do gier były takim wydzielonym miejscem. Urządzenia były jedynymi, które znajdowały się w lokalach kontrolowanych, zatem należało przyjąć, że owe lokale nie spełniały definicji kasyna gry.

Wskazać przede wszystkim należy, że oskarżony nie jest przeciętnym obywatelem, który jednorazowo zetknął się z takim specyficznym automatem do gry i dotychczasowe prowadzone przeciwko niemu postępowania nie mogły utwierdzić go w przekonaniu, że działania zarządzanej przez niego spółki są w pełni legalne.

Tym samym za zasadne należało uznać przypisanie oskarżonemu sprawstwa przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że zgodnie z przytoczoną uchwałą Sądu Najwyższego, czyn z art. 107 § 1 k.k.s. uzupełniony normą z art. 6 ust. 1 u.g.h. polegający na urządzaniu gier na automatach pomimo nieposiadania koncesji na prowadzenie kasyna gier, stanowił przestępstwo również przed wejściem w życie w dniu 3 września 2015 r. nowelizacji ustawy o grach hazardowych.

Stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu ocenić można jako znaczny. O stopniu tym decyduje rodzaj naruszonego nimi dobra prawnego oraz wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków. Oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Czyny przypisane oskarżonemu są zawinione. Można mu przypisać winę w czasie ich popełnienia, bowiem uzasadnionym było w konkretnej sytuacji wymagać od oskarżonego zachowania zgodnego z normą prawną, a nie zachodziły jednocześnie przyczyny, które odmowę takiego zachowania uzasadniałyby. Można oskarżonemu zarzucić zatem, że mając możliwość wyboru postępowania, nie dał posłuchu normie prawnej.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze, aby nie przekraczała ona stopnia winy oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów. Sąd baczyl, by orzeczona kara spełniała swe cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, uświadamiając mu naganność jego postępowania oraz wzbudzając przekonanie, że negatywne skutki popełniania przestępstw przekraczają płynące z tego korzyści. Wpływ na wymiar kary miały też względy prewencji ogólnej poprzez uświadomienie społeczeństwu konieczności respektowania norm prawnych oraz faktu, że brak poszanowania obowiązującego prawa, jego lekceważenie powoduje szereg niekorzystnych konsekwencji.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się również dyrektywami zawartymi w art. 13 § 1 k.k.s., a zatem wziął pod uwagę rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia obowiązku finansowego, motywację oskarżonego i sposób zachowania się, jak również jego właściwości i warunki osobiste.

Sąd uznał, że oskarżony zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw opisanych w art. 37 § 1 pkt 3 kks gdyż za zastosowaniem tej instytucji przemawia spełnienie przesłanek z tego przepisu. Oskarżony popełnił dwa przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie. Realizacja tych elementów świadczy o istnieniu szczególnej więzi między tymi

przestępnymi zachowaniami. Stan taki zobowiązuje Sąd do poddania sprawcy czynów spełniających te warunki jednej ocenie karnoprawnej i wyciągnięcia jednej konsekwencji w zakresie reakcji penalnej. Mając to na względzie Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu czyny na mocy art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks oraz § 4 kks i art. 38 § 1 pkt 3 kks jedną karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. oraz art. 41a § 1 k.k.s. i art. 41a § 2 k.k.s. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. Zważywszy na dotychczasowy sposób życia oskarżonego, Sąd przyjął, że istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, iż nie popełni on już ponownie przestępstwa i będzie odtąd przestrzegał porządku prawnego. W ocenie Sądu, zaistniały warunki do zastosowania wobec oskarżonego, zgodnie z prymatem kar wolnościowych, dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, tak orzeczonej wobec oskarżonego kara wolnościowa osiągnie swoje cele, uświadamiając mu naganność postępowania i wdroży go do postępowania zgodnego z prawem, zapobiegając w ten sposób ponownemu popełnieniu przestępstwa. Określony przez Sąd okres próby pozwoli w sposób wystarczający kontrolować zachowanie oskarżonego i zweryfikować postawioną przez Sąd pozytywną prognozę kryminologiczną.

Na mocy art. 31 § 5 k.k.s. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: automatu do gier o nazwie G. (...) bez numeru przechowywanego w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w K., polskich pieniędzy obiegowych w łącznej kwocie 1.220 zł, umowy najmu znajdującej się w aktach sprawy na k. 16, czterech sztuk kluczy do automatu do gier G. (...), automatu do gier o nazwie (...) bez numeru wraz z pilotem przechowywanego w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w K., polskich pieniędzy obiegowych w kwocie 645 zł zatrzymanych za protokołem oględzin oraz pokwitowaniem nr PL/MF/ (...), umowy najmu znajdującej się w aktach sprawy IX K 961/14 na k. 35.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego w całości kosztami sądowymi, które poprzez swoje bezprawne zachowanie spowodował. Na koszty złożyły się wydatki w wysokości 1.625 zł oraz opłata w wysokości 120 zł.

Sędzia